

ספר¹² ויאמר כלב אשר יכה את קרית
 ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי
 לאשה¹³ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב
 הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו
 לאשה¹⁴ ויהי בבואה ותסיתהו לשאול
 מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור
 ויאמר לה כלב מה לך¹⁵ ותאמר לו הבה
 לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי
 גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת
 גלת תחתית פ
¹⁶ ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים
 את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
 ערד וילך וישב את העם¹⁷ וילך יהודה
 את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב
 צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר
 חרמה¹⁸ וילכד יהודה את עזה ואת
 גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת
 עקרון ואת גבולה¹⁹ ויהי יהודה את יהודה
 וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי
 העמק כי רכב ברזל להם²⁰ ויתנו לכלב
 את חברון כאשר דבר משה ויורש משם
 את שלשה בני הענק²¹ ואת היבوسی יושב
 ירושלים לא הורישו בני בנימן וישב
 היבوسی את בני בנימן בירושלים עד היום
 הזה פ ויעלו בית יוסף גם הם בית
 אל ויהוה עמם²³ ויתירו בית יוסף בבית
 אל ושם העיר לפנים לזו²⁴ ויראו
 השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו
 הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך

Judges

שופטים

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני
 ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל
 הכנעני בתחלה להלחם בו² ויאמר יהוה
 יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ
 בידו³ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה
 אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם
 אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון⁴ ויעל
 יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם
 ויכום בבזק עשרת אלפים איש⁵ וימצאו
 את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את
 הכנעני ואת הפרזי⁶ וינס אדני בזק
 וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את
 בהנות ידיו ורגליו⁷ ויאמר אדני בזק
 שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם
 מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר
 עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו
 ירושלים וימת שם פ
⁸ וילחמו בני יהודה בירושלים וילכדו
 אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו
 באש⁹ ואחר ירדו בני יהודה להלחם
 בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה¹⁰ וילך
 יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם
 חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי
 ואת אחימן ואת תלמי¹¹ וילך משם אל
 יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית

ומעלה פ

מהסלע

2 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים

פ

ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם

לעולם² ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא

שמעתם בקלי מה זאת עשיתם³ וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם

למוקש⁴ ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו

העם את קולם ויבכו⁵ ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה פ

6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ⁷ ויעבדו

העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע

אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל⁸ וימת יהושע בן נון

עבד יהוה בן מאה ועשר שנים⁹ ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר

אפרים מצפון להר געש¹⁰ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר

אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה

לישראל פ ויעשו בני ישראל את

חסד²⁵ ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל

משפחתו שלחו²⁶ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא

שמה עד היום הזה פ ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת

בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב²⁷ ישבי דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם

ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת²⁸ ויהי

כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו פ ואפרים לא

הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר פ

30 זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו

למס פ אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת

אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב³² וישב האשרי בקרב הכנעני יושבי

הארץ כי לא הורישו פ נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי

בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם

למס פ וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק³⁵ ויואל

האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו

למס³⁶ וגבול האמרי ממעלה עקרבים

וימת²² למען נסות במ את ישראל
 השמרים הם את דרך יהוה ללכת במ
 כאשר שמרו אבותם אם לא²³ וינח יהוה
 את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר
 ולא נתנם ביד יהושע פ

3 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות
 במ את ישראל את כל אשר לא ידעו את
 כל מלחמות כנען² רק למען דעת דרות
 בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר
 לפנים לא ידעום³ חמשת סרני פלשתים
 וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון
 מהר בעל חרמון עד לבוא חמת⁴ והיו
 לנסות במ את ישראל לדעת הישמעו את
 מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד
 משה⁵ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני
 החתי והאמרי והפרזי והחוי
 והיבוסי⁶ ויקחו את בנותיהם להם לנשים
 ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את
 אלהיהם פ

⁷ ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה
 וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את
 הבעלים ואת האשרות⁸ ויחר אף יהוה
 בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך
 ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן
 רשעתים שמנה שנים⁹ ויזעקו בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
 ויושיעם את עתניאל בן קנו אחי כלב
 הקטן ממנו¹⁰ ותהי עליו רוח יהוה וישפט

הרע בעיני יהוה ויעבדו את
 הבעלים¹² ויעזבו את יהוה אלהי אבותם
 המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי
 אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את
 יהוה¹³ ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל
 ולעשתרות¹⁴ ויחר אף יהוה בישראל
 ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם
 ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד
 לפני אויביהם¹⁵ בכל אשר יצאו יד יהוה
 היתה במ לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר
 נשבע יהוה להם ויצר להם מאד¹⁶ ויקם
 יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם¹⁷ וגם
 אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי
 אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר
 מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
 יהוה לא עשו כן¹⁸ וכי הקים יהוה להם
 שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם
 מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה
 מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם¹⁹ והיה
 במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם
 ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם
 ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם
 ומדרכם הקשה²⁰ ויחר אף יהוה בישראל
 ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את
 בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו
 לקולי²¹ גם אני לא אוסיף להוריש איש
 מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל²⁴ והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיד הוא את רגליו בחדר המקרה²⁵ ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה^c ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת²⁶ ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה²⁷ ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם²⁸ ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר²⁹ ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש³⁰ ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה³¹ ואחריו היה שמגר בן ענת ויד את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל³²

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת² וימכרם יהוה ביד יבין

את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים¹¹ ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז¹² ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה¹³ ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויד את ישראל ויירשו את עיר התמרים¹⁴ ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה¹⁵ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב¹⁶ ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו¹⁷ ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד¹⁸ ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה¹⁹ והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו²⁰ ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא²¹ וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו²² ויבא גם הנצב אחר

^c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל
 נחל קישון¹⁴ ותאמר דברה אל ברק קום
 כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא
 בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק
 מהר תבור ועשרת אלפים איש
 אחריו¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל
 הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני
 ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס
 ברגליו¹⁶ וברק רדף אחרי הרכב ואחרי
 המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה
 סיסרא לפי חרב לא נשאר עד
 אחד¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל
 אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך
 חצור ובין בית חבר הקיני¹⁸ ותצא יעל
 לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני
 סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה
 ותכסהו בשמיכה¹⁹ ויאמר אליה השקיני
 נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד
 החלב ותשקהו ותכסהו²⁰ ויאמר אליה
 עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא
 ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת
 אין²¹ ותקח יעל אשת חבר את יתד
 האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא
 אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו
 ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף
 וימת²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא
 יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את
 האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה
 סיסרא נפל מת והיתד ברקתו²³ ויכנע
 אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען

מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו
 סיסרא והוא יושב בחרשת
 הגוים³ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי
 תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את
 בני ישראל בחזקה עשרים
 שנה ׀⁴ ודבורה אשה נביאה אשת
 לפידות היא שפטה את ישראל בעת
 ההיא⁵ והיא יושבת תחת תמר דבורה
 בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו
 אליה בני ישראל למשפט⁶ ותשלח
 ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי
 ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל
 לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך
 עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני
 זבולון⁷ ומשכתי אליך אל נחל קישון את
 סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת
 המונו ונתתיהו בידך⁸ ויאמר אליה ברק
 אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי
 לא אלך⁹ ותאמר הלך אלך עמך אפס כי
 לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה
 הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא
 ותקם דבורה ותלך עם ברק
 קדשה¹⁰ ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי
 קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש
 ותעל עמו דבורה¹¹ וחבר הקיני נפרד
 מקיין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד
 אלון **בצענים** אשר את
 קדש¹² ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן
 אבינעם הר תבור ׀¹³ ויזעק סיסרא
 את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת

שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממין
 מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים
 בשבט ספר¹⁵ ושרי ביששכר עם דברה
 ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו
 בפלגות ראובן גדלים חקקי לב¹⁶ למה
 ישבת בין המשפתים לשמע שרקות
 עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי
 לב¹⁷ גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה
 יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל
 מפרציו ישכון¹⁸ זבלון עם חרף נפשו
 למות ונפתלי על מרומי שדה¹⁹ באו
 מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען
 בתענך על מי מגדו בצע כסף לא
 לקחו²⁰ מן שמים נלחמו הכוכבים
 ממסלותם נלחמו עם סיסרא²¹ נחל
 קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון
 תדרכי נפשי עז²² אז הלמו עקבי סוס
 מדהרות דהרות אביריו²³ אורו מרוז
 אמר מלאך יהוה ארו ארו ישיבה כי לא
 באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה
 בגבורים²⁴ תברך מנשים יעל אשת חבר
 הקיני מנשים באהל תברך²⁵ מים שאל
 חלב נתנה בספל אדירים הקריבה
 חמאה²⁶ ידה ליתד תשלחנה וימינה
 להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה
 ראשו ומחצה וחלפה רקתו²⁷ בין רגליה
 כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר
 כרע שם נפל שדוד²⁸ בעד החלון נשקפה
 ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע

לפני בני ישראל²⁴ ותלך יד בני ישראל
 הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר
 הכריתו את יבין מלך כנען פ

5 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום
 ההוא לאמר² בפרע פרעות בישראל
 בהתנדב עם ברכו יהוה³ שמעו מלכים
 האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה
 אזמר ליהוה אלהי ישראל⁴ יהוה בצאתך
 משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
 גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים⁵ הרים
 נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי
 ישראל⁶ בימי שמגר בן ענת בימי יעל
 חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות
 עקלקלות⁷ חדלו פרזון בישראל חדלו עד
 שקמתי דבורה שקמתי אם
 בישראל⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם
 שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים
 אלף בישראל⁹ לבי לחוקקי ישראל
 המתנדבים בעם ברכו יהוה¹⁰ רכבי
 אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על
 דרך שיחו¹¹ מקול מחצצים בין משאבים
 שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו
 בישראל אז ירדו לשערים עם
 יהוה¹² עורי עורי דבורה עורי עורי דברי
 שיר קום ברק ושבה שביך בן
 אבינעם¹³ אז ירד שריד לאדירים עם
 יהוה ירד לי בגבורים¹⁴ מני אפרים

לכם את ארצם¹⁰ ואמרה לכם אני יהוה
אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי
אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
בקולי פ

¹¹ ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה
אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי
וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני
מדין¹² וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו
יהוה עמך גבור החיל¹³ ויאמר אליו גדעון
בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל
זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו
אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה
ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין¹⁴ ויפן
אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת
את ישראל מכף מדין הלא
שלחתך¹⁵ ויאמר אליו בי אדני במה
אושיע את ישראל הנה אלפי הדל
במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי¹⁶ ויאמר
אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין
כאיש אחד¹⁷ ויאמר אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר
עמי¹⁸ אל נא תמש מזה עד באי אליך
והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר
אנכי אשב עד שובך¹⁹ וגדעון בא ויעש
גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם
בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל
תחת האלה ויגש ס²⁰ ויאמר אליו
מלאך האלהים קח את הבשר ואת
המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק

בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי
מרכבותיו²⁹ חכמות שרותיה תענינה אף
היא תשיב אמריה לה³⁰ הלא ימצאו
יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר
שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע רקמתיים לצוארי שלל³¹ כן יאבדו
כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש
בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה פ

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים² ותעז
יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם
בני ישראל את המנהרות אשר בהרים
ואת המערות ואת המצדות³ והיה אם
זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם
ועלו עליו⁴ ויחנו עליהם וישחיתו את יבול
הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה
בישראל ושה ושור וחמור⁵ כי הם
ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו⁶ ובאו כדי
ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר
ויבאו בארץ לשחתה⁶ וידל ישראל מאד
מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה פ
⁷ והיה כי זעקו בני ישראל אל יהוה על
אדות מדין⁸ וישלח יהוה איש נביא אל
בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם
ממצרים ואציא אתכם מבית
עבדים⁹ ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל
לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה

עליו³¹ ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו
האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון
אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם
אלהים הוא ירב לו כי נתן את
מזבחו³² ויקרא לו ביום ההוא ירבעל
לאמר ירב בו הבעל כי נתן את מזבחו פ
³³ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו
ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל³⁴ ורוח יהוה
לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק
אביעזר אחריו³⁵ ומלאכים שלח בכל
מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים
שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו
לקראתם³⁶ ויאמר גדעון אל האלהים אם
ישך מושיע בידי את ישראל כאשר
דברת³⁷ הנה אנכי מציג את גזת הצמר
בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל
הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את
ישראל כאשר דברת³⁸ ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה
מלוא הספל מים³⁹ ויאמר גדעון אל
האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך
הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא
חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה
טל⁴⁰ ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי
חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה
טל פ

7 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם
אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין

שפוך ויעש כן²¹ וישלח מלאך יהוה את
קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את
הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך
מעניו²² וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא
וַיֹּאמֶר גַּדְעוֹן אַהֵה אֲדַנִּי יְהוָה כִּי עַל
כֵּן רָאִיתִי מְלָאךְ יְהוָה פְּנִים אֶל
פְּנִים²³ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם לְךָ אֵל תִּירָא
לֹא תָמוּת²⁴ וַיִּבֶן שֵׁם גַּדְעוֹן מִזְבַּח לַיהוָה
וַיִּקְרָא לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֵנו
בַּעֲפָרַת אָבִי הָעֶזְרִי פ
²⁵ וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח
אֶת פֶּר הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאַבִּיךָ וּפֶר הַשְּׁנִי
שֶׁבַע שָׁנִים וְהַרְסֵת אֶת מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר
לְאַבִּיךָ וְאֶת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו
תִּכְרַת²⁶ וּבִנִית מִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל
רֹאשׁ הַמַּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וּלְקַחַת אֶת
הַפֶּר הַשְּׁנִי וְהַעֲלִית עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה
אֲשֶׁר תִּכְרַת²⁷ וַיִּקַּח גַּדְעוֹן עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים
מֵעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כְּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹוֹ יְהוָה וַיְהִי
כְּאֲשֶׁר יָרָא אֶת בֵּית אָבִיו וְאֶת אַנְשֵׁי
הָעִיר מַעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לַיְלָה²⁸ וַיִּשְׁכִּימוּ
אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֶּקֶר וַהֲנֵה נִתְּן מִזְבַּח הַבַּעַל
וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו כִּרְתָה וְאֶת הַפֶּר
הַשְּׁנִי הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי²⁹ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּדְרְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גַּדְעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ
עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה³⁰ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר
אֵל יוֹאֵשׁ הוֹצֵא אֶת בְּנֶךָ וַיִּמַּת כִּי נִתְּן אֶת
מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי כִרְתָה הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר

תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה¹² ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב¹³ ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול צליל לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל¹⁴ ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה פ¹⁵ ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין¹⁶ ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים¹⁷ ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו¹⁸ ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון פ¹⁹ ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם²⁰ ויתקעו שלשת הראשים

היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק² ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו פ⁴ ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך⁵ ויורד את העם אל המים פ⁶ ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות⁶ ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים פ⁷ ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו⁸ ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק פ⁹ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך¹⁰ ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה¹¹ ושמעת מה ידברו ואחר

ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה⁴ ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים⁵ ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין⁶ ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם⁷ ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים⁸ ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות⁹ ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המגדל הזה פ

¹⁰ וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב¹¹ ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויד את המחנה והמחנה היה בטח¹² וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד¹³ וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס¹⁴ וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש¹⁵ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר

בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם¹ בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון²¹ ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו²² ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת²³ ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין²⁴ ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן²⁵ וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה² ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר³ בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

גמליהם²⁷ ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש²⁸ ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון פ וילך²⁹ ירבעל בן יואש וישב בביתו³⁰ ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו³¹ ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך³² וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי פ ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים³⁴ ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב³⁵ ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל פ

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר² דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני³ וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט

הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם¹⁶ ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות¹⁷ ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר¹⁸ ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך¹⁹ ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם²⁰ ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער²¹ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם²² ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנד גם בן בנד כי הושעתנו מיד מדין²³ ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם²⁴ ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם²⁵ ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו²⁶ ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי

אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו¹⁷ אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין¹⁸ ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא¹⁹ ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם²⁰ ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך²¹ וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו פ

²² וישר אבימלך על ישראל שלש שנים²³ וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך²⁴ לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו²⁵ וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך פ

²⁶ ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם²⁷ ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים

לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא⁴ ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו⁵ ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא ס⁶ ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם⁷ ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים⁸ הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית **מלוכה** **מלכה** עלינו⁹ ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים¹⁰ ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו¹¹ ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים¹² ויאמרו העצים לגפן לכי את **מלוכי** **מלכי** עלינו¹³ ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים¹⁴ ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו¹⁵ ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון¹⁶ ועתה

עתה והלחם בו ם ³⁹ ויצא געל לפני
 בעלי שכם וילחם באבימלך ⁴⁰ וירדפהו
 אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד
 פתח השער ⁴¹ וישב אבימלך בארומה
 ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת
 בשכם ⁴² ויהי ממחרת ויצא העם השדה
 ויגדו לאבימלך ⁴³ ויקח את העם ויחצם
 לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה
 העם יצא מן העיר ויקם עליהם
 ויכם ⁴⁴ ואבימלך והראשים אשר עמו
 פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני
 הראשים פשטו על כל אשר בשדה
 ויכום ⁴⁵ ואבימלך נלחם בעיר כל היום
 ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה
 הרג ויתן את העיר ויזרעה מלח ף
⁴⁶ וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל
 צריח בית אל ברית ⁴⁷ ויגד לאבימלך כי
 התקבצו כל בעלי מגדל שכם ⁴⁸ ויעל
 אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר
 אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו
 ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו
 ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם
 עשיתי מהרו עשו כמוני ⁴⁹ ויכרתו גם כל
 העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך
 וישימו על הצריח ויציתו עליהם את
 הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל
 שכם כאלף איש ואשה ף
⁵⁰ וילך אבימלך אל תבן ויחן בתבן
 וילכדה ⁵¹ ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו

ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו
 את אבימלך ²⁸ ויאמר געל בן עבד מי
 אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן
 ירבעל זבל פקידו עבדו את אנשי חמור
 אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו ²⁹ ומי יתן
 את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך
 ויאמר לאבימלך רבה צבאך
 וצאה ³⁰ וישמע זבל שר העיר את דברי
 געל בן עבד ויחר אפו ³¹ וישלח מלאכים
 אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן
 עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את
 העיר עליך ³² ועתה קום לילה אתה והעם
 אשר אתך וארב בשדה ³³ והיה בבקר
 כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר
 והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך
 ועשית לו כאשר תמצא ירך ם ³⁴ ויקם
 אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו
 על שכם ארבעה ראשים ³⁵ ויצא געל בן
 עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם
 אבימלך והעם אשר אתו מן
 המארב ³⁶ וירא געל את העם ויאמר אל
 זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר
 אליו זבל את צל ההרים אתה ראה
 כאנשים ם ³⁷ ויסף עוד געל לדבר
 ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ
 וראש אחד בא מדרך אלון
 מעוננים ³⁸ ויאמר אליו זבל איה אפוא
 פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו
 הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא

אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
 אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא
 עבדוהו⁷ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
 ביד פלשתים וביד בני עמון⁸ וירעצו
 וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא
 שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל
 אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר
 בגלעד⁹ ויעברו בני עמון את הירדן
 להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית
 אפרים ותצר לישראל מאד¹⁰ ויזעקו בני
 ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי
 עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים פ
¹¹ ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
 ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן
 פלשתים¹² וצידונים ועמלק ומעון לחצו
 אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם
 מידם¹³ ואתם עזבתם אותי ותעבדו
 אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע
 אתכם¹⁴ לכו וזעקו אל האלהים אשר
 בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת
 צרתכם¹⁵ ויאמרו בני ישראל אל יהוה
 חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך
 אך הצילנו נא היום הזה¹⁶ ויסירו את
 אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה
 ותקצר נפשו בעמל ישראל פ
¹⁷ ויצעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו
 בני ישראל ויחננו במצפה¹⁸ ויאמרו העם
 שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל

שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר
 ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל⁵² ויבא
 אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד
 פתח המגדל לשרפו באש⁵³ ותשלך
 אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך
 ותרץ את גלגלתו⁵⁴ ויקרא מהרה אל
 הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך
 ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו
 וידקרהו נערו וימת⁵⁵ ויראו איש ישראל
 כי מת אבימלך וילכו איש למקמו⁵⁶ וישב
 אלהים את רעת אבימלך אשר עשה
 לאביו להרג את שבעים אחיו⁵⁷ ואת כל
 רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם
 ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל פ

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את
 ישראל תולע בן פואה בן דודו איש
 יששכר והוא ישב בשמיר בהר
 אפרים² וישפט את ישראל עשרים
 ושלוש שנה וימת ויקבר בשמיר פ
³ ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את
 ישראל עשרים ושתים שנה⁴ ויהי לו
 שלשים בנים רכבים על שלשים עירים
 ושלשים עירים להם להם יקראו חות
 יאיר עד היום הזה אשר בארץ
 הגלעד⁵ וימת יאיר ויקבר בקמון פ
⁶ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני
 יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות
 ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת

¹² וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי ¹³ ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום ¹⁴ ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון ¹⁵ ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון ¹⁶ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה ¹⁷ וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש ¹⁸ וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב ¹⁹ וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי ²⁰ ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנן ביהצה וילחם עם ישראל ²¹ ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא ²² ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד

גלעד פ

ישבי

11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח ² ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה ³ ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו פ ⁴ והי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל ⁵ והי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב ⁶ ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון ⁷ ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם ⁸ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד ⁹ ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש ¹⁰ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה ¹¹ וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה פ

³⁴ ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת ³⁵ ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית¹ בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב ³⁶ ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון ³⁷ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי **ורעיתי** ³⁸ ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבדך על בתוליה על ההרים ³⁹ ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל ⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה ם

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש ² ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם ³ ואראה כי אינך מושיע ואשימה

הירדן ²³ ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו ²⁴ הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש ²⁵ ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם ²⁶ בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא ²⁷ ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון ²⁸ ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו ף ²⁹ ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון ³⁰ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון נתן את בני עמון בידי ³¹ והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשווי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה ף ³² ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו ³³ ויכם מערוער ועד בואך^c מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל ף

¹ BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

^c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

העמלקי פ

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים

שנה פ

² ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה ³ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן ⁴ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא ⁵ כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים ⁶ ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי ⁷ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו פ

⁸ ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד ⁹ וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה ¹⁰ ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה

נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי ⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה ⁵ וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁶ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷ וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד פ ⁸ וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם ⁹ ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים ¹⁰ וימת אבצן ויקבר בבית לחם פ ¹¹ וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים ¹² וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן פ ¹³ וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני ¹⁴ ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמנה שנים ¹⁵ וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר

להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא
הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו
כזאת ²⁴ ותלד האשה בן ותקרא את שמו
שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה ²⁵ ותחל
רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה
אשתאל פ ובין

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה
בתמנתה מבנות פלשתים ² ויעל ויגד
לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו
אותה לי לאשה ³ ויאמר לו אביו ואמו
האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי
אתה הולך לקחת אשה מפלשתים
הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה
קח לי כי היא ישרה בעיני ⁴ ואביו ואמו
לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא
מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים
משלים פ בישראל פ
⁵ וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו
עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג
לקראתו ⁶ ותצלח עליו רוח יהוה
וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו
ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר
עשה ⁷ וירד וידבר לאשה ותישר בעיני
שמשון ⁸ וישב מימים לקחתה ויסר
לראות את מפלת האריה והנה עדת
דבורים בגוית האריה ודבש ⁹ וירדהו אל
כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל

ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר
בא ביום אלי ¹¹ ויקם וילך מנוח אחרי
אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה
האיש אשר דברת אל האשה ויאמר
אני ¹² ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה
יהיה משפט הנער ומעשהו ¹³ ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי
אל האשה תשמר ¹⁴ מכל אשר יצא מגפן
היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל
טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה
תשמר ¹⁵ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי
עזים ¹⁶ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם
תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה
ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך
יהוה הוא ¹⁷ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
מי שמך כי יבא **דבריך** **דברך**
וכבדנך ¹⁸ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה
תשאל לשמי והוא פלאי ס ¹⁹ ויקח
מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על
הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו
ראים ²⁰ ויהי בעלות הלהב מעל המזבח
השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם
ארצה ²¹ ולא יסף עוד מלאך יהוה
להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח
כי מלאך יהוה הוא ²² ויאמר מנוח אל
אשתו מות נמות כי אלהים
ראינו ²³ ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה

חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה
 ויחר אפו ויעל בית אביו פ
 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה
 לו²⁰

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד
 שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר
 אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה
 לבוא² ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא
 שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה
 הקטנה טובה ממנה תהי נא לך
 תחתיה³ ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם
 מפלשתים כי עשה אני עמם רעה⁴ וילך
 שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח
 לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד
 בין שני הזנבות בתוך⁵ ויבער אש
 בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער
 מגדיש ועד קמה ועד כרם זית⁶ ויאמרו
 פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון
 חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה
 למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 ואת אביה באש⁷ ויאמר להם שמשון אם
 תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר
 אחדל⁸ ויך אותם שוק על ירך מכה
 גדולה וירד וישב בסעיף סלע
 עיטם ׀ ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה
 וינטשו בלחי¹⁰ ויאמרו איש יהודה למה
 עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון
 עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו¹¹ וירדו

אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי
 מגוית האריה רדה הדבש¹⁰ וירד אביו
 אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן
 יעשו הבחורים¹¹ ויהי כראותם אותו
 ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו¹² ויאמר
 להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם
 הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה
 ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים
 ושלשים חלפת בגדים¹³ ואם לא תוכלו
 להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים
 ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה
 חידתך ונשמענה¹⁴ ויאמר להם מהאכל
 יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו
 להגיד החידה שלשת ימים¹⁵ ויהי ביום
 השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את
 אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך
 ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם
 לנו הלא¹⁶ ותבך אשת שמשון עליו
 ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה
 חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה
 הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך
 אגיד¹⁷ ותבך עליו שבעת הימים אשר
 היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד
 לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני
 עמה¹⁸ ויאמרו לו אנשי העיר ביום
 השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק
 מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא
 חרשתם בעגלתי לא מצאתם
 חידתי¹⁹ ותצלח עליו רוח יהוה וירד
 אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה² לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו¹ ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון פ⁴ ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה⁵ ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף⁶ ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך⁷ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו^c וחליתי והייתי כאחד האדם⁸ ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו¹⁰ ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר

שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם¹² ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם¹³ ויאמרו לו לאמר לא^c כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע¹⁴ הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו¹⁵ וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש¹⁶ ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש¹⁷ ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי¹⁸ ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים¹⁹ ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה פ

l BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם
 ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר
 מעליו²¹ ויאחזוהו פלשתים וינקרו את
 עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו
 בנחשתים ויהי טוחן בבית **האסירים**
האסורים²² ויחל שער ראשו לצמח
 כאשר גלח פ
²³ וסרני פלשתים נאספו¹ לזבח זבח גדול
 לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן
 אלהינו בידנו את שמשון אויבנו²⁴ ויראו
 אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו
 נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב
 ארצנו ואשר הרבה את חללינו²⁵ ויהי **כי**
טוב **כטוב** לבם ויאמרו קראו לשמשון
האסירים וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית **האסירים**
האסורים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו
 בין העמודים²⁶ ויאמר שמשון אל הנער
 המחזיק בידו הניחה אותי **והימשני** **והמשני**
 את העמדים אשר הבית נכון עליהם
 ואשען עליהם²⁷ והבית מלא האנשים
 והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג
 כשלשת אלפים איש ואשה הראים
 בשחוק שמשון²⁸ ויקרא שמשון אל יהוה
 ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך
 הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת
 משתי עיני מפלשתים²⁹ וילפת שמשון
 את שני עמודי התוך אשר הבית נכון
 עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד

אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה
 תאסר¹¹ ויאמר אליה אם אסור יאסרוני
 בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם
 מלאכה וחליתי והייתי כאחד
 האדם¹² ותקח דלילה עבתים חדשים
 ותאסרוהו בהם ותאמר אליו פלשתים
 עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם
 מעל זרעתיו כחוט¹³ ותאמר דלילה אל
 שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי
 כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה
 אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם
 המסכת¹⁴ ותתקע ביתד ותאמר אליו
 פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע
 את היתד הארג ואת המסכת¹⁵ ותאמר
 אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי
 זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי
 במה כחך גדול¹⁶ ויהי כי הציקה לו
 בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו
 למות¹⁷ ויגד לה את כל לבו ויאמר לה
 מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים
 אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי
 וחליתי והייתי ככל האדם¹⁸ ותרא דלילה^p
 כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא
 לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד
לה **לי** את כל לבו ועלו אליה סרני
 פלשתים ויעלו הכסף בידם¹⁹ ותישנהו
 על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע
 מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו
 מעליו²⁰ ותאמר פלשתים עליך שמשון

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where
 there might be a question of the validity of the form
 and we keep the same form as BHS.

p We read punctuation in L differently from BHS.

תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי¹¹ ויואל הלוי לשבת את האיש והיה הנער לו כאחד מבניו¹² וימלא מיכה את יד הלוי והיה לו הנער לכהן והיה בבית מיכה¹³ ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה² וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם³ המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה⁴ ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן⁵ ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה⁶ ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה⁷

בשמאלו³⁰ ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו והיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו³¹ וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה פ

17 והיה איש מהר אפרים ושמו מיכיהו² ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך¹ ואתי¹ ואת אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה³ וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך⁴ וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה והיה בבית מיכיהו⁵ והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו והיה לו לכהן⁶ בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה פ

⁷ והיה נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם⁸ וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו⁹ ויאמר לו מיכה מאין

והכהן נצב פתח השער ושש מאות
 האיש החגור כלי המלחמה¹⁸ ואלה באו
 בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת
 התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם
 הכהן מה אתם עשים¹⁹ ויאמרו לו החרש
 שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב
 ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד
 או היותך כהן לשבט ולמשפחה
 בישראל²⁰ וייטב לב הכהן ויקח את
 האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 בקרב העם²¹ ויפנו וילכו וישימו את הטף
 ואת המקנה ואת הכבודה
 לפניהם²² המה הרחיקו מבית מיכה
 והאנשים אשר בבתי אשר עם בית
 מיכה נזעקו וידביקו את בני דן²³ ויקראו
 אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה
 לך כי נזעקת²⁴ ויאמר את אלהי אשר
 עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי
 עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך²⁵ ויאמרו
 אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן
 יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה
 נפשך ונפש ביתך²⁶ וילכו בני דן לדרכם
 וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן
 וישב אל ביתו²⁷ והמה לקחו את אשר
 עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו
 על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם
 לפי חרב ואת העיר שרפו באש²⁸ ואין
 מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין
 להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית

⁷ וילכו חמשת האנשים ויבאו ליש ויראו
 את העם אשר בקרבה יושבת לבטח
 כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים
 דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה
 מצדנים ודבר אין להם עם אדם⁸ ויבאו
 אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם
 אחיהם מה אתם⁹ ויאמרו קומה ונעלה
 עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה
 מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת
 לבא לרשת את הארץ¹⁰ כבאכם תבאו
 אל עם בטח והארץ רחבת ידיים כי נתנה
 אלהים בידכם מקום אשר אין שם
 מחסור כל דבר אשר בארץ¹¹ ויסעו
 משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל
 שש מאות איש חגור כלי
 מלחמה¹² ויעלו ויחנו בקרית יערים
 ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה
 דן עד היום הנה אחרי קרית
 יערים¹³ ויעברו משם הר אפרים ויבאו
 עד בית מיכה¹⁴ ויענו חמשת האנשים
 ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל
 אחיהם הידעתם כי יש בבתי האלה
 אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו
 מה תעשו¹⁵ ויסורו שמה ויבאו אל בית
 הגער הלוי בית מיכה וישאלו לו
 לשלום¹⁶ ושש מאות איש חגורים כלי
 מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני
 דן¹⁷ ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את הארץ באו שמה לקחו את הפסל
 ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה

ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו
אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו
נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך
והשכמתם מחר לדרככם והלכת
לאהלך¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך
ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו
צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו¹¹ הם
עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל
אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוס
הזאת ונלין בה¹² ויאמר אליו אדניו לא
נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל
הנה ועברנו עד גבעה¹³ ויאמר לנערו לך^q
ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או
ברמה¹⁴ ויעברו וילכו ותבא להם השמש
אצל הגבעה אשר לבנימן¹⁵ ויסרו שם
לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב
העיר ואין איש מאסף אותם הביתה
ללון¹⁶ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן
השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא
גר בגבעה ואנשי המקום בני
ימיני¹⁷ וישא עיניו וירא את האיש הארח
ברחב העיר ויאמר האיש^c הזקן אנה
תלך ומאין תבוא¹⁸ ויאמר אליו עברים
אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר
אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם
יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש

רחוב ויבנו את העיר וישבו בה²⁹ ויקראו
שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד
לישראל ואולם ליש שם העיר
לראשנה³⁰ ויקימו להם בני דן את הפסל
ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו
כהנים לשבט הדני עד יום גלות
הארץ³¹ וישימו להם את פסל מיכה אשר
עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה פ

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל
ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח
לו אשה פילגש מבית לחם יהודה² ותזנה
עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה
אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים
ארבעה חדשים³ ויקם אישה וילך אחריה
לדבר על לבה^{להשיבו} להשיבה ונערו עמו
וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו
אבי הנערה וישמח לקראתו⁴ ויחזק בו
חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים
ויאכלו וישתו וילינו שם⁵ ויהי ביום
הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר
אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם
ואחר תלכו⁶ וישבו ויאכלו שניהם יחדו
וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל
נא ולין ויטב לבך⁷ ויקם האיש ללכת
ויפצר בו חתנו וישב וילן שם⁸ וישכם
בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי
הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד
נטות היום ויאכלו שניהם⁹ ויקם האיש

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

פתח הבית וידיה על הסף²⁸ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו פ

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת⁴ ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון⁵ ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת⁶ ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל⁷ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם⁸ ויקם כל העם

מאסף אותי הביתה¹⁹ וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן²¹ ויביאהו לביתו ויבול^q לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו²² המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו²³ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי¹ אל תעשו את הנבלה הזאת²⁴ הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה **בעלות** **כעלות** השחר²⁶ ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור²⁷ ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת

n Marks an anomalous form.

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

ישראל בבקר ויחנו על הגבעה פ
²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן
 ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל
 הגבעה ²¹ ויצאו בני בנימן מן הגבעה
 וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים
 ועשרים אלף איש ארצה ²² ויתחזק העם
 איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום
 אשר ערכו שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני
 ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו
 ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם
 בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו פ
²⁴ ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום
 השני ²⁵ ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה
 ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד
 שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה
 שלפי חרב ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל
 העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני
 יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו
 עלות ושלמים לפני יהוה ²⁷ וישאלו בני
 ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים
 בימים ההם ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן
 עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד
 לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם
 אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו
 בידך ²⁹ וישם ישראל ארבים אל הגבעה
 סביב פ
³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום
 השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם
 בפעם ³¹ ויצאו בני בנימן לקראת העם

כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו
 ולא נסור איש לביתו ⁹ ועתה זה הדבר
 אשר נעשה לגבעה עליה בגורל ¹⁰ ולקחנו
 עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל
 ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה
 לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל
 הנבלה אשר עשה בישראל ¹¹ ויאסף כל
 איש ישראל אל העיר כאיש אחד
 חברים פ
¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל
 שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר
 נהיתה בכם ¹³ ועתה תנו את האנשים בני
 בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה
 מישראל ולא אבו בני ^a בנימן לשמע בקול
 אחיהם בני ישראל ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן
 הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני
 ישראל ¹⁵ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא
 מהערים עשרים וששה אלף איש שלף
 חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע
 מאות איש בחור ¹⁶ מכל העם הזה שבע
 מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה
 קלע באבן אל השערה ולא יחטא פ
¹⁷ ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן
 ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה
 איש מלחמה ¹⁸ ויקמו ויעלו בית אל
 וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי
 יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן
 ויאמר יהוה יהודה בתחלה ¹⁹ ויקומו בני

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו⁴³ כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש⁴⁴ ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל⁴⁵ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש⁴⁶ ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל⁴⁷ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים⁴⁸ ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש פ

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה² ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול³ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד⁴ ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים פ

הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל³² ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות³³ וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה גבע³⁴ ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחזר מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה פ³⁵ ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב³⁶ ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה³⁷ והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב³⁸ והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר³⁹ ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה⁴⁰ והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה⁴¹ ואיש ישראל

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

נשמדה מבנימן אשה¹⁷ ויאמרו ירשת
 פליטה לבנימן ולא ימחה שבט
 מישראל¹⁸ ואנחנו לא נוכל לתת להם
 נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל
 לאמר ארור נתן אשה
 לבנימן ׀ ויאמרו הנה חג יהוה¹⁹
 בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית
 אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית
 אל שכמה ומנגב ללבונה²⁰ ויצו את
 בני בנימן לאמר לכו וארבתם
 בכרמים²¹ וראיתם והנה אם יצאו בנות
 שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים
 וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו
 והלכתם ארץ בנימן²² והיה כי יבאו
 אבותם או אחיהם לרוב לריב אלינו
 ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו
 איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם
 להם כעת תאשמו ׀ ויעשו כן בני
 בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות
 אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם ויבנו
 את הערים וישבו בהם²⁴ ויתהלכו משם
 בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו
 ולמשפחתו ויצאו משם איש
 לנחלתו²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל
 איש הישר בעיניו יעשה

End of Judges

⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה
 בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי
 השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה
 אל יהוה המצפה לאמר מות
 יומת⁶ וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו
 ויאמרו נגדע היום שבט אחד
 מישראל⁷ מה נעשה להם לנותרים
 לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת
 להם מבנותינו לנשים⁸ ויאמרו מי אחד
 משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה והנה לא בא איש אל המחנה
 מיביש גלעד אל הקהל⁹ ויתפקד העם
 והנה אין שם איש מיושבי יבש
 גלעד¹⁰ וישלחו שם העדה שנים עשר
 אלף איש מבני החיל ויצו אותם לאמר
 לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי
 חרב והנשים והטף¹¹ וזה הדבר אשר
 תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר
 תחרימו¹² וימצאו מיושבי יביש גלעד
 ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה
 איש למשכב זכר ויביאו אותם אל
 המחנה שלה אשר בארץ
 כנען ׀ וישלחו כל העדה וידברו אל
 בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם
 שלום¹⁴ וישב בנימן בעת ההיא ויתנו
 להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד
 ולא מצאו להם כן¹⁵ והעם נחם לבנימן כי
 עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל¹⁶ ויאמרו
 זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

Judges

Attributed to:

Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex
<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24.06. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.26.
Build number: 23.0 . 29 pages. Layout: Full; Content: Consonants.

This document is in the public domain.